

Undefined

Gud og menneske hører sammen

5 stjerner

Niels Grønkjær er valgmenighedspræst i Vartov midt i København. Foto: Leif Tuxen

24. august 2017, kl. 0:00
Nils Gunder Hansen

Vartov-præsten Niels Grønkjærs bog "Det nye menneske" er imponerende, givende og krævende. Og lidt uforløst. Men der er masser af stof til læsekredse og diskussioner i de lange vinteraftener

I 2005 forlod dr.theol. Niels Grønkjær sin stilling som lektor ved Teologi i Aarhus for at blive valgmenighedspræst i Vartov midt i København. I 2010 udsendte han bogen "Den nye Gud. Efter fundamentalisme og ateisme", og den følger han nu op på med "Det nye menneske. Efter naturalisme og eksistentialisme". Gud og menneske hører sammen. Det gælder også for den nye Gud og det nye menneske. Sådan må man forstå det.

Jeg må straks bekende, at jeg ikke har læst "Den nye Gud". Jeg kender kun til dens teser og tænkning fra referater, anmeldelser og debat.

Når man læser den nye bog, slår det en, i hvor høj grad Niels Grønkjær er ætling af de store Aarhus-teologer, i særlig grad Johannes Sløk og K.E. Løgstrup. Der er også hilsener til den intellektuelt stærke, men i offentligheden mere upåagtede generation, der kom bagefter, for eksempel den tidligt døde Jørgen K. Bukdahl og H.C. Wind. I Grønkjærs studietid var man enten mest til Sløk eller Løgstrup. Grønkjær var mest til Sløk, men det har ændret sig. I denne bog virker Sløk som et kært personligt minde fra de formative år. Det er Løgstrups tænkning, der sætter en del af rammerne for Grønkjærs projekt.

Løgstrup mente i sin tid, at positivisme og eksistentialisme delte riget imellem sig i livanskuelsesdebatten. Videnskaben beskrev virkeligheden objektivt og neutralt, og så var det

on til mennesket at skabe lidt mening i tomheden gennem valg og aførelser. Grønkjær mener

at det moderne menneskesyn stadigvæk er præget af denne tvedøielighed: Enten beskriver man mennesket gennemført naturalistisk, ud fra kognitions- og hjerneforskning, eller også fokuserer man på, at vi suverænt kan optimere os til den bedste udgave af os selv gennem coaching og selvrealisering. Det efterlader imidlertid et menneske, der dybest set ikke rigtig hænger sammen med noget uden for sig selv.